

Langzaam uiteen

- Zeg, wat hoor ik?
- Ik weet niet wat jij hoort. Ik zei zoëven helemaal niets.
- Ik hoor dat jij een schrijver bent.
- Of het moet zijn dat er door het geopende raam het vrolijke gekwinkeleer der vogeltjes klonk, maar dat heb ik niet gehoord.
- En ik hoor dat je dat best leuk doet.
- Hoe heb jij gehoord dat ik een schrijver ben?
- Kun je me wat laten horen?
- Je zou me moeten horen! Dat doe ik best leuk!
- Laat je je wel eens horen? Voordragen schijnt best moeilijk te zijn.
- Ik zal je wat laten horen. Voordragen is moeilijk, maar ik kan het goed.
- Ik was gisteren op een feestje en daar zeiden ze dat.
- Ik moet wel even een papiertje pakken hoor.
- Dat jij zo leuk aan het schrijven bent.
- Dat heb ik hier ergens op de grond laten vallen.
- Er waren er twee erg enthousiast!
- 'dorie. Het papier is in de soep gevallen!
- Dat vind ik erg leuk voor je!
- Hoe kan dat nou dat hier soep is gevallen? En mijn papier erin?
- Zeg, ik sta te wachten hoor!
- Het is nog tomatensoep ook. Nu kan ik die rode letters helemaal niet lezen.
- Oei, ik geloof dat mijn tomatensoep op de grond is gevallen.
- Moet je toch eens zien: het druipt er van! Ik denk niet dat ik je dit kan voordragen.
- Ik had die kop denklijk iets te dicht op het randje gezet. Dan kan dat gebeuren.
- Nou krijg ik ineens trek in tomatensoep!
- Nou ja, ik houd toch niet zo van tomatensoep. Jij wel?
- Ik heb thuis nog een blik. Dat moest ik eens gaan opwarmen. En tijdens het opwarmen kan ik dan nog wat schrijven.
- Ik heb thuis nog een blik van de een of andere soep. Maar het is maar een klein blik, dat kun je met goed fatsoen niet delen.
- Ik ga naar huis! Draag ik de volgende keer voor, goed?
- Ik ga naar huis! De volgende keer deel ik mijn soep met je, goed?